

65-81

نیت سودی بجز زبان کردن
پیرو و امت رسول و یم

آنچه او گفت غیر آن کردن
روز شب طالب قبول و یم

نعت سید المرسلین صلی الله علیه و آله

پشویانی چو مصطفی داریم
سرور خاتم نیکین همه
او طریقت عیان کنن دارا
تا بروز جزای پایی باد
دوستان چهار یار یم
مر ترضی دان علیهم الرضوان
باد بر جمله دوستانش

شکر حق را که پیشوا داریم
متر بهتر کزین همه
او شریعت بیان کنن دارا
صلوات خدای بروی باد
امت او دوستان یم
چون ابو بکر و عمر و عثمان
رحمت حق شمار بارانش

آغاز کتاب مستطاب و اعتدال از جانب مصنف

خانه دین خود عمارت کن
باطنت نیز حق کند طاهر

ای مصلی بی با طهارت کن
چون بیاری طهارت ظاهر

آن طهارت که قسم جم آمد
 تن بغسل و وضو چو پاک کنی
 شرح این هر سه نوع را گویم
 در طهارت فریضه سنت
 پس بیان نماز و روزه کنم
 آبدست و نماز باید کرد
 روز محشر که جان که از بود
 پس مکن در نمازها تقصیر
 خود سنائی چو پس نکو گفت
 غم دین خور که غم غم دین
 غم دنیا مخور که پهوده است
 من بعجز قصور معتر رفم
 پیش ازین گفته اند اهل سلف

ظاہرت را همه سه قسم است
 آب اگر نیست قصد کنی
 زانکه چو کان شرع را گویم
 بر تو خوانم روان بی منت
 توشه عسمر پنجره زه کنم
 دل مقام نیاز باید کرد
 اول پریش از نماز بود
 تا در آن روز باشد توفیر
 در معنی نکر که او سفتست
 همه غمها فرو تراز اینست
 هیچکس در جهان نیاسوده است
 نه چو نادان احمق و جرغم
 عُدْرَمَنْ صَفَّ قَدَّاسْتَهْدَا

لیک بر قدر خویش کوشیدن
 من بقدر جمال کوشیدم
 نکنی عیب اگر تو بتوانی
 اسب تازی اگر چه به تازد
 صد و هفتاد بیت ده با
 مست
 موجز و دلپذیر افشاد است
 این ترا یاد کار از ثمرت
 از بخار است مولد و نشین
 یا الهی بده تو توفیقم

به زیکاری می خوشیدن
 فقه را برد نظم پوشیدم
 که در وحله بیوشانی
 لاشه فرخویشتن بنیازد
 لاین روز کار اصحاب است
 لاجرم بی نظیر افعال است
 نام او در جهان بهر طرف است
 وز خراسان علوم کتبش
 راه بنما بسوی تحقیق

باب اول در بیان وضو این مشتمل است
 چهار

در صبح و رواح لیل و نهان
 شستن برومی دست مسح بر دست

در وضو نیست جز فریضه چهار
 شستن باپی نیز معتبر است

فصل اول در فریضه و وضو